

ШИПЧЕНСКИ ТЪРЖЕСТВА.

Отъ редицата дѣла на комитета „Царь-Освободитель“, повелително ни се налага дългъ да полчъртаемъ Шипченскитѣ празденства на 14 и 15 септемврий 1903 година, ознаменувани съ всенародно чувствуване паметъта на великитѣ борци за освобождението на нашата родна земя. Тия празденства живо извеждаха прѣдъ българина онова страхотно минало на петвѣковно робство, когато прѣди четвъртъ вѣкъ празнующиятъ и ликующиятъ български народъ бѣ безправенъ плѣнникъ на единъ безмилостенъ и жестокъ господарь. Тия празденства рисуватъ ярко и живостно дивната картина на освободителното дѣло, оня часъ, когато тамъ, на величественя върхъ, — на Шипченскитѣ висоти, се възроди съ проблѣсъкъ героизмътъ на протестирующия робъ съ оржие въ ржка.

Екотътъ на топовнитѣ гърмежи, разнесенъ по тия славни височини за вѣчна прослава на борцитѣ за нашата свобода, се чува още.... Тия гърмежи бѣха прѣдвѣстници на свободата ни, тѣ кжсаха вѣковни вериги на робството. И сега още, като да се вслушваме не безъ трепетна душа въ могъщественигѣ балкански екотни „ура“, върху които се съзида народната ни свобода.